

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. В., 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В. в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г. П. Й.

при участието на секретаря И. С. К.
като разглежда докладваното от Г. П. Й. Търговско дело № 20231300900034 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Делото е образувано по молбата на „А. ЕООД, със седалище и адрес на управление: с. С., ЕИК: представлявано от А. К. А. - управителя, чрез адв. С. Ч. от АК - В. с адрес на кантората: гр. В. .

В молбата се твърди ,че „А. ЕООД, с. С. видно от приложените към молбата писмени доказателства, се намира в състояние на неплатежоспособност/свръхзадълженост.

Поддържа се ,че по отношение на молителя е налице хипотезата на свръхзадълженост по чл.742 от ТЗ - липса на достатъчно имущество за покриване на паричните задължения на търговеца. Наличните финансови средства и приходи от дейността били недостатъчни за покриване на разходите на дружеството, като за първите три тримисечия на 2023г. дружеството „А.“ ЕООД отчитало счетоводна загуба в размер на 48 000 лв. Към датата на подаване на настоящата молба задълженията на търговеца към кредитори били на стойност 336 645,55 лв. След частично отписване на задължения към 30.09.2023 г. съгласно справка за отписани задължения към тази дата публичните задължения са в размер на 213 982,71 лв., съгласно приложен списък на кредиторите.

Твърди се ,че „А.“ ЕООД е с натрупана загуба в размер на 417 000 лв., от които 48 000 лв. само за текущата 2023 година. Очевидно било, че при тези активи и наличните пасиви собственият капитал е отрицателна величина и че дружеството молител е декапитализирано. Голяма част от наличните ДМА били счетоводно амортизирани, като общата стойност на същите е 27 867,32 лв. към 31.03.2022 г. Дружеството „А. ЕООД почти било преустановило търговската си дейност и приходите от дейността за покриване на падежиралите задължения били недостатъчни. Срещу дружеството имало образувани и 6 бр. изпълнителни дела, пет от които при ЧСИ В. Т., рег.№724 и едно при ЧСИ С. Я., рег.№844 съгласно справка за образувани изпълнителни дела на КЧСИ.

При наличните пасиви и недостатъчно активи на предприятието било очевидно, че няма практическа възможност за продължаване дейността на търговеца и за погасяване на съществуващите задължения, които не били обезпечени с имущество и били с настъпили падежи. Публичните задължения не се обслужвали и нямало обективна възможност за това с оглед почти изцяло преустановената търговска дейност и недостатъчните приходи. Дружеството не разполагало със свободни парични средства, както в банка, така и в брой и не би могло да осигури начални разноски при откриване на производство по несъстоятелност. Пасивът бил формиран изцяло от ликвидни и изискуеми частни и публични вземания, които не могли да бъдат погасени поради липса на достатъчно приходи от дейността и др. активи за осребряване. Следствие на гореизложеното било видно, че затрудненията на „А.“ ЕООД имат траен и необратим характер. По данни от молителя същият нямал персонал за предходния отчетен период.

Тази фактическа и правна обстановка давала основание да приема, че е налице хипотезата на свръхзадълженост по смисъла на чл.742, ал.1 от ТЗ. Съгласно чл.607а, ал.1 и ал.2 от ТЗ неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността на търговеца било основание за откриване на производство по несъстоятелност. За целта по реда на чл.78 от ДОПК била уведомена ТД на НАП - В.

Иска се на основание чл.630, ал.1 вр. чл.632, ал.1 от ТЗ да бъде постановено решение за откриване на производство по неъстоятелност, с което:

ДА СЕ ОБЯВИ свръхзадължеността на „А. ЕООД, с. С. ЕИК:. е начална

дата 30.09.2023г.

ДА СЕ ОТКРИЕ производство по несъстоятелност спрямо „А.“ ЕООД, с. С. ЕИК: .

ДА СЕ ДОПУСНЕ обезпечение чрез налагането на заповед, възбрана или други обезпечителни мерки спрямо „А.“ ЕООД, с. С., ЕИК: ..

ДА СЕ ПРЕКРАТИ дейността на „А.“ ЕООД, с. С. ЕИК: .

ДА СЕ ОБЯВИ „А.“ ЕООД, с. С. ЕИК: . в несъстоятелност.

ДА СЕ СПРЕ производството по несъстоятелност спрямо „А.“ ЕООД, с. С., ЕИК: . до изтичане на срока по чл.632, ал.2 от ТЗ.

ДА СЕ ПОСТАНОВИ заличаване на „А.“ ЕООД, с. С. ЕИК: . от Търговския регистър в случай, че спряното производство по несъстоятелност не бъде възобновено при условията и в срока по чл.632, ал.2 от ТЗ.

Към молбата на основание чл.628, ал.1-3 от ТЗ се представят следните писмени доказателства за неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността и финансовото състояние на търговеца:

1. ГФО за 2022 г. - счетоводен баланс към 31.12.2022 г., отчет за приходите и разходите за 2022 г., отчет за паричните потоци за 2022 г., отчет за собствения капитал за 2022 г., справка за вземанията от клиенти към 31.03.2022 г., справка за задълженията към доставчици към 31.03.2022 г., опис на ДМА към 31.03.2022г.

2. Счетоводен баланс към 30.09.2023г.

3. Отчет за приходите и разходите към 30.09.2023г.

4. Отчет за паричния поток към 30.09.2023г.

5. Отчет за собствения капитал към 30.09.2023г.

6. Справка за задължения към 30.09.2023г.

7. Списък на кредиторите.

8. Справка за отписани задължения към 30.09.2023г.

9. Справка за образувани изпълнителни дела на КЧСИ.

10. Удостоверение за актуално състояние от ТРРЮЛНЦ.

11. Уведомление по чл.78 от ДОПК до ТД на НАП - В.

След като взе предвид събраните по делото доказателства, Съдът прие за установено от фактическа страна следното :

„А.“ЕООД е вписано на 05.01.2012 г. в търговския регистър с предмет на дейност: счетоводни услуги, финансови консултации, консултантски услуги посредничество; представителство, хотелиерство, туристическа дейност; в страната и чужбина; селскостопанска дейност свързана със животновъдство и растениевъдство производство и търговия със земеделски продукти, производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници както и всяка друга дейност незабранена със закон.

От извършена справка в Търговския регистър експертизата установява, че „А. ЕООД е публикувало в Търговския регистър Годишните си финансови отчети за периода от 2012 г. до 2019 г., за 2020 г. дружеството не е упражнявало дейност и за последните две години до завеждането на молбата за откриване производство по несъстоятелност на дружеството в съда на 24.11.2023 г., същото не е публикувало годишни отчети.

По делото са приложени Отчети за приходите и разходите и Счетоводни баланси с данни за 2022 г. и към 30.09.2023 г.

От счетоводните отчети се установяват следните активи, пасиви и задължения на ищеца към кредиторите към 30.09.2023 г., когато е изготвен последният счетоводен отчет, отразени в таблица от вещото лице (л.47 от делото).

Задълженията на дружеството към 30.09.2023 г. са 417 000 лв.

Кредиторите на дружеството са държавата, А. М. и Б“Д.“АД ,като вещото лице е представило задълженията им в таблица (л.48 от делото).

Поради преустановяване на дейността от дружеството същото не е в състояние да обслужва текущите си задължения. По счетоводни данни на „А. ЕООД последното извършено плащане от дружеството е от 18.07.2018 г., когато с платежно нареждане е изплатена сумата 200.00 лева към ТД на НАП за Корпоративен данък и осигурителни вноски.

Текущите задължения на „А.“ ЕООД към 30.09.2023 г. от 417 х.лв. не могат да бъдат покрити от приходите на длъжника от 37 х.лв. за периода от 01.01.2023 г. до 30.09.2023 г., както и от бързоликвидно имущество, с каквото дружеството разполага с балансова стойност 0,00. Единствената възможност

за частично покриване на задълженията е продажба на ДМА с начислени амортизационни отчисления в размер на 100% към същата дата 30.09.2023 г.

От счетоводните отчети на „А. ЕООД се установява, че към 30.09.2023 дружеството се е декапитализирало и че капиталът е отрицателна величина от минус 417 х.лв. Капиталовата адекватност на дружеството показва, че дружеството е изцяло зависимо от външни средства - привлечени средства от 417 х.лв.

По счетоводни данни към 31.12.2021 г., 31.12.2022 г. и 30.09.2023 г. се установяват следните коефициенти на бърза, незабавна и обща ликвидност:

Показателите за ликвидност - коефициентите на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност на „А.” ЕООД към 30.09.2023 г. са:

1. Коефициентът на обща ликвидност на дружеството е 0.00.

Коефициентът показва, че дружеството не разполага с достатъчно краткотрайни активи, при реализацията на които дружеството да може да покрие краткотрайните си задължения. За норматив на общата ликвидност се приема коефициент 1.00.

2. Коефициентът на бърза ликвидност на дружеството е 0.00.

Коефициентът показва, че при събиране на краткосрочните си вземания дружеството ще бъде в състояние да покрие 0.00% от краткотрайните си задължения.

3. Коефициентът на незабавна ликвидност на дружеството е 0,00. Този коефициент би трябвало да клони към 1. При условие, че той е 0, това е доказателство, че дружеството изпитва големи затруднения на паричните средства.

4. Коефициентът на абсолютна ликвидност на дружеството е 0.00. Този коефициент би трябвало да клони към 1. При условие, че той е 0, това е доказателство, че дружеството изпитва големи затруднения на паричните средства.

Коефициентът на финансова автономност на дружеството е -1.0000

Собственият капитал на дружеството би следвало да бъде минимум една трета от всички задължения, за да се осигури възможност за разплащане за дълъг период от време.

За общ норматив на финансова автономност се приема коефициент 0.33.

Отрицателната стойност на коефициента показва, че дружеството е зависимо изцяло от външни финансови ресурси.

Коефициентът на задължнялост на дружеството е -1,00.

Отрицателната стойност на коефициента говори за голяма задължнялост и невъзможност на дружеството да обслужва изискуемите си задължения.

Финансовите резултати на дружеството по счетоводни данни към 30.09.2023 г. с натрупване са загуба 417 000.00 лв., поради намаляване на приходите от продажби и преустановяване на извършваната стопанска дейност.

Липсата на обороти от стопанска дейност и липсата на краткотрайни активи от дружеството, спрямо задълженията му показва, че финансовите му затруднения не са с временен характер, а имат траен и необратим характер. Фирмата не е била в състояние да покрива краткосрочните си задължения за посочения период.

На въпроса какъв е видът и размерът на всички задължения за период до 5 години назад и към момента вещото лице е отговорило във вид на таблица (л.52 от делото).

През целият период от 01.01.2022 г. до 30.09.2023 г. по счетоводни данни дружество „А.“ ЕООД не притежава дълготрайни материални активи, или наличните ДМА са с начислени 100% амортизационни отчисления:

През целия период от 01.01.2019 г. до 30.09.2023 г. по счетоводни данни дружество А. ЕООД не притежава краткотрайни финансови активи.

През периода от 01.01.2021 г. до 30.09.2023 г. по счетоводни данни дружество „А.“ ЕООД не притежава краткосрочни вземания с падеж до 1 година.

От счетоводните документи, предоставени на вещото лице ,не се установява налично имущество на дружеството, с което биха се покрили паричните му задължения. Бързоликвидно имущество, с каквото дружеството разполага ,е с балансова стойност 0,00 Единствената възможност за частично покриване на задълженията е продажба на ДМА с начислени амортизационни отчисления в размер на 100% към същата дата 30.09.2023 г., но това касае минимални размери от задълженията.

Счетоводството на „А. ЕООД гр.В.е водено редовно, като е спазвана хронологията при осъществяването на текущото счетоводно отчитане на основата на документална обосновааност на стопанските операции при спазване изискванията за съставянето на документи съгласно Закона за счетоводството и при поискване страна на вещото лице са му предоставени исканите документи и счетоводни регистри незабавно.

При така установената фактическа обстановка Съдът приема за установено от правна страна следното :

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав, установен в разпоредбите на чл. 608, чл. 625, ал. 1 и чл. 631 от ТЗ, съответно на чл. 742 от ТЗ, а именно: да е подадена пред компетентния съд писмена молба от някое от лицата, посочени в разпоредбата на чл. 625 от ТЗ, съответно от лицата по чл. 742, ал. 2 от ТЗ; длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 от ТЗ; да е налице изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане; да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл. 608, ал. 1 от ТЗ, евентуално да се установи свръхзадълженост съгласно чл. 742, ал. 1 от ТЗ, ако длъжникът е капиталово търговско дружество; затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно.

Налице е трайноустановена практика на ВКС, че неплатежоспособността е обективно финансово състояние на длъжника и състоянието на неплатежоспособност следва да се прецени от съда въз основа на цялостен анализ на доказателствата за икономическото състояние и възможността длъжникът да изпълнява паричните си задължения спрямо всички кредитори към момента на постановяване на решението. От значение за икономическото състояние са показателите за ликвидност, които представляват количествени характеристики на способността на длъжника да изплаща текущите си задължения с краткотрайните активи, т. е. релевантно за

определяне икономическото състояние на длъжника е това имущество, което е бързоликвидно, като освен показателите за ликвидност, съдът може да обсъди и други, обуславящи финансовото състояние на търговеца - коефициентите на финансова автономност и на задлъжнялост. След анализ на показателите следва да се определи каква е тенденцията в дейността на дружеството - за влошаване или за подобряване, съобразно балансите за съответните години. Началната дата на неплатежоспособността съдът следва да определи, като съобрази общото икономическо състояние на длъжника, съобразно изведените критерии, и момента на спиране на обслужване на задълженията, като от значение е не само най-старото непогасено задължение, а общото икономическо състояние на длъжника и момента, когато е спрял плащанията към кредиторите си, а не към отделен кредитор. В този смисъл са постановените от ВКС на основание чл. 290 ГПК и задължителни за долустоящите съдебни инстанции: Р. № 32/17.06.2013 г. по т. д. № 685/2012 г. на I т. о.; Р. № 33/07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г. на II т. о.; Р. № 118/09.08.2013 г. по т. д. № 1042/2012 г. на I т. о.; Р. № 54/08.09.2014 г. по т. д. № 3035/2013 г. на II т. о.; Р. № 71/30.04.2015 г. по т. д. № 4254/2013 г. на I т. о.; Р. № 25/21.03.2014 г. по т. д. № 4356/2013 г. на II т. о.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуалноправни предпоставки - сезираният съд е този по седалището на ответника към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност и се явява компетентен по смисъла на разпоредбата на чл. 613 от ТЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 625 от ТЗ писмена молба до съда за откриване на производството по несъстоятелност могат да подават длъжникът, съответно ликвидаторът или кредитор на длъжника по търговска сделка, Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане. В конкретния случай, съдът е сезиран с молба от длъжника, който се явява легитимирано лице по смисъла на чл. 625 от ТЗ.

Налице е и втората предпоставка за откриване на производството - длъжникът е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ, предвид правно организационната си форма като дружество с ограничена отговорност .

Разпоредбата на чл. 608 от ТЗ урежда следващите описани по-горе предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност, като посочва, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане. В конкретния случай паричното задължение на длъжника произтича от неизпълнение на задължението за плащане на получени престации по търговски сделки. Неплатежоспособността съгласно чл. 608, ал. 1 от ТЗ е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения към определени категории кредитори, чиито вземания произтичат от сделки, свързани с търговската дейност на длъжника.

Търговски са сделките, сключени от търговеца при и по повод на извършване на занятието му, а също така и абсолютните търговски сделки, изброени в чл. 1, ал. 1 от ТЗ, независимо от качеството на страните (чл. 286 от ТЗ). От своя страна публичните задължения на търговеца са установени в ДОПК и са такива за данъци, мита, такси. Във всички случаи, независимо от това дали се касае за задължение по търговска сделка, или за такова от публичен хапактер, следва да се установи, че същото е действително и съществува към момента на произнасяне на съда по молбата за откриване на производство по несъстоятелност. Задължението следва да е изискуемо, т.е. падежът му да е настъпил, за което се прилагат общите правила на гражданското право.

Съдът, като взе предвид изложеното по-горе и го съобрази с обстоятелството, че страните по договорите са търговски дружества, намира, че е налице субективният критерий за квалифициране на една сделка като търговска, тъй като се касае за търговска продажба /Чл.318 и сл.ТЗ/.

В разглеждания случай безспорно се установява от събраните доказателства, че ищецът има изискуеми парични задължения към кредитори, които не е платил. От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че ищецът е спрял плащанията си към

кредиторите .Ищецът не ангажира в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод, че затрудненията му за извършване на плащанията са временни или че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите (по аргумент от чл. 631 от ТЗ).

По изложените съображения, съдът намира за доказано, че ищецът е в състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608 от ТЗ, тъй като не е в състояние да изпълни свои изискуеми парични задължения по търговски сделки.Той е и в състояние на свръхзадълженост по смисъла на Чл.742 ал.1 ТЗ ,тъй като ,видно от заключението на вещото лице,имуществото му не е достатъчно да покрие паричните му задължения.

Следва да се приложи в случая презумпцията на чл. 608, ал. 2 от ТЗ, по силата на която неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията.

След съвкупен анализ на посочените по-горе доказателства съдът прави извода за влошено финансово-икономическо състояние на кооперацията. Съобразявайки посочените от вещото лице коефициенти на ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, съдът приема, че ищецът е в нестабилно финансово състояние, силно зависим от кредиторите си, с текущи задължения, които не са обезпечени с краткотрайни активи и съответно не биха могли да бъдат погасени в срок. Установените неплатени задължения на дружеството ,свързани с търговската му дейност, съдът намира, че водят до обективното състояние на ответното дружество да не може да погасява задълженията си, и то вече с необратим характер.

До този извод води анализът на заключението на вещото лице.

Показателите за ликвидност изразяват способността на предприятието да изплаща текущите си задължения с наличните краткотрайни активи, в които не се включват разходите за бъдещи периоди. Показателите за ликвидност се определят като коефициенти, при изчислението на които се съпоставят активи и задължения.Базовата величина, ползвана за намиране на отделните коефициенти, е различна -краткосрочни задължения и текущи задължения.

Вещото лице дава заключение ,че коефициентът на обща ликвидност е 0,00,коефициентът на бърза ликвидност е

0,00, коефициентът на незабавна ликвидност е 0,00 и коефициентът на абсолютна ликвидност е 0,00. Показателите за ликвидност отразяват възможностите на предприятието да покрие задълженията си в даден момент, обикновено балансова дата. Особено показателен от тази гледна точка е коефициентът за абсолютна ликвидност, който характеризира платежоспособността на предприятието, при положение че падежите на текущите задължения са близки до балансовата дата. Коефициентите на обща и бърза ликвидност за този момент дават твърде условна оценка за платежоспособността на предприятието, защото в техните елементи има вероятност да са включени много бавноликвидни или даже трудноликвидни активи. При съпоставянето на определени активи с краткосрочните или текущите задължения е нормално да се получи коефициент около единица. Ако коефициентът е под единица, както е в случая, т.е. сумата на задълженията към датата на баланса е по-голяма от средствата, с които следва да се покрие. Желателно е коефициентите за ликвидност да превишават единица, което означава, че предприятието разполага с повече краткотрайни активи от задълженията му към балансовата дата. При тези условия, степента на риска предприятието да изпадне в състояние на невъзможност за посрещане на задълженията си, е твърде малка. От данните, посочени в заключението на вещото лице е видно, че предприятието няма краткосрочни вземания и налични парични средства, с които да покрие задълженията си към кредиторите затова и коефициентите за ликвидност са нула, а същевременно има краткосрочни задължения, което води и до отрицателните показатели.

Вещото лице е категорично, че ищецът няма възможност чрез собствения си капитал и печалбата да поеме текущите си задължения, че дружеството е свръхзадлъжняло и декапитализирано, без възможност да обслужва текущите си задължения, които са посочени в баланса на предприятието.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА НАЧАЛНАТА ДАТА НА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА

Първоначалният ищец не сочи конкретна начална дата на неплатежоспособността. Непосочването на конкретна начална дата на

неплатежоспособността на търговеца - длъжник от страна на молителя не води до неяснота на претендираното искане. Затова и липсата му не се явява порок, релевантен за редовността на молбата по чл. 625 ТЗ, нито сама по себе си се отразява на допустимостта на заявено за първи път искане на надлежна страна в процеса за определяне на друга конкретна начална дата /Решение № 56 от 10.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 3057/2013 г., II т. о., ТК, докладчик председателят В. А./. Несъстоятелността, уредена по действащото законодателство като производство за универсално принудително изпълнение е преди всичко граждански процес, в частност -изпълнителен процес и по силата на изричната разпоредба на чл. 621 ТЗ субсидиарно приложими в производството по несъстоятелност, при липса на специални правила, са нормите на ГПК.Следователно, при отсъствието на специални разпоредби в гл. IV "Несъстоятелност" относно необходимото съдържанието на молбата по чл. 625 ТЗ, извън въведените с чл. 628, ал. 2 и ал. 3 ТЗ задължителни изисквания, вкл. с оглед предвидените в специалната норма на чл. 621а ТЗ, за съответно приложими следва да се приемат процесуалните разпоредби на общото исково производство, включващи и чл. 127, ал. 1, т. 4 и т. 5 ГПК на р. I, гл. XIII ГПК.Това означава, че преценката за редовността на молбата по чл. 625 ТЗ, следва да се извърши с оглед на визираните реквизити по чл. 127, ал. 1, т. 4 и т. 5 ГПК, но при отчитане на особения □ предмет и на обстоятелството, че начална дата на неплатежоспособността на длъжника е задължителен елемент от решението за откриване на производство по несъстоятелност. Поради това, при констатирано наличие на състояние на неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост по см. на чл. 742, ал. 1 ТЗ, съдът всякога е задължен да определи същата въз основа на анализ на цялостното финансово и икономическо състояние на търговеца, независимо от заявената или твърдяната от страните в хода на производството дата. Съобразено обстоятелството, че именно върху определената от съда начална датата на неплатежоспособност, настъпват и правните последици на влязлото в сила решение, с което искането е уважено и формираната от него сила на пресъдено нещо се разпростира спрямо всички, вкл. неучаствалите в производството кредитори, дава основание да се приеме, че непосочването на конкретна начална датата на неплатежоспособността на търговеца - длъжник от страна на молителя не води до неяснота на претендираното искане.

Съгласно задължителната практика на ВКС, изразена в решения: № 64

от 23.03.2010 г., по т. д. № 959/2009 г. на II т. о., № 115/25. 06.2010 г., по т. д. № 169/2010 г. на II т. о., № 90/20.07.2012 г., по т. д. № 115/2011 г. на I т. о. и др. началната дата на неплатежоспособност се определя с оглед на цялото икономическо състояние на длъжника към момента на постановяване на съдебното решение, а не само с оглед на последното извършено плащане от същия към определен кредитор или кредитори.

След анализ на събраните по делото доказателства на цялостното финансово и икономическо състояние на търговеца съдът намира ,че следва да бъде определена за начална дата на неплатежоспособността датата 18.07.2018 г.,когато е извършено последното плащане към кредиторите .

Тъй като от заключението на вещото лице и от събраните по делото доказателства се установява ,че наличното имущество на дружеството не е достатъчно да покрие началните разноси по несъстоятелността ,на основание Чл.629б ал.1 ТЗ следва да бъде определена сума в размер на 6000 (шест хиляди) лв.,която трябва да бъде предплатена от всяко заинтересовано лице в едномесечен срок от публикуване на настоящото решение в Търговския регистър за да бъде продължено производството по несъстоятелност.

Решението в частта ,в която на основание Чл.629б ал.1 ТЗ е определена сума в размер на 6000 (шест хиляди) лв. за предплащане на разноските по несъстоятелността ,има характер на определение и не подлежи на обжалване или принудително изпълнение ,като при неизпълнение ще бъде постановено решение по Чл.632 ТЗ .

Съгласно Чл.630 ал.1 ТЗ съдът с решението по Чл.630 ал.1 т.3 ,4 ТЗ следва да назначи временен синдик и да допусне обезпечение чрез налагане на заповед ,възбрана или други обезпечителни мерки .В конкретния случай с оглед на спецификите на казуса съдът намира ,че не следва да постановява диспозитив с оглед на обстоятелството ,че наличното имущество не е достатъчно за покриване на началните разноси (включително и за заплащане на възнаграждение на временния синдик) ,както и с оглед на обстоятелството ,че липсват данни за налично имущество ,по отношение на което да бъдат наложени обезпечителни мерки .

ПО ОТНОШЕНИЕ НА РАЗНОСКИТЕ :

Разноси не следва да се присъждат ,тъй като производството е

образувано по молба на длъжника. Дължимата такса следва да бъде събрана евентуално от масата на несъстоятелността при разпределение на имуществото съобразно Чл.24 ал.2 от Наредбата за държавните такси ,които се събират от съдилищата по ГПК.

Водим от изложеното и на основание чл. 630, ал. 1 от Търговския закон
Видинският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „А.“ **ЕООД**, със седалище и адрес на управление: с. С. ЕИК., представлявано от А. К. А. - управител с начална дата на неплатежоспособността 18.07.2018 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „А.“ **ЕООД**, със седалище и адрес на управление: с. С. ЕИК: представлявано от А. К. А. управител поради неплатежоспособност и свръхзадлъжнелост.

УКАЗВА на кредиторите на несъстоятелността ,че могат да предявят вземанията си пред съда по несъстоятелността в едномесечен срок от публикуване на настоящото решение в Търговския регистър.

На основание Чл.629б ал.1 ТЗ **ОПРЕДЕЛЯ** сума в размер на 6000 (шест хиляди) лв.,която трябва да бъде предплатена от всяко заинтересовано лице в едномесечен срок от публикуване на настоящото решение в Търговския регистър за да бъде продължено производството по несъстоятелност.

Решението в частта ,в която на основание Чл.629б ал.1 ТЗ е определена сума в размер на 6000 (шест хиляди) лв. за предплащане на разноските по несъстоятелността ,има характер на определение и не подлежи на обжалване или принудително изпълнение ,като при неизпълнение ще бъде постановено решение по Чл.632 ТЗ .

Решението подлежи на вписване в търговския регистър.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл. 634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____